

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 895

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 noiembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 543 din 13 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	2-4	683.	— Decizie privind stabilirea atribuțiilor domnului Radu Renga, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului .....
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
81. — Ordonanță de urgență privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale.....	5-6	684.	— Decizie privind numirea domnului Florin Vodiță în funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului și pentru desemnarea în calitate de conducător al Comitetului interministerial pentru coordonarea relațiilor României cu Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (O.C.D.E.).....
816. — Hotărâre privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	7-8	685.	— Decizie pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 229/2013 privind stabilirea componenței Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor .....
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
682. — Decizie privind eliberarea domnului Florin Vodiță din funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului	9	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 69 din 9 octombrie 2017 (Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 543**

din 13 iulie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Valer Dorneanu — președinte
 Marian Enache — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Daniel Marius Morar — judecător
 Mona-Maria Pivniceru — judecător
 Livia Doina Stanciu — judecător
 Simona-Maya Teodoroiu — judecător
 Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Metropolitan — S.R.L. din Ovidiu în Dosarul nr. 818/212/2016 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.244D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.345D/2016, nr. 1.346D/2016, nr. 1.496D/2016, nr. 1.504D/2016, nr. 1.577D/2016, nr. 1.995D/2016, nr. 2.090D/2016, nr. 2.539D/2016, nr. 2.743D/2016, nr. 655D/2017, nr. 699D/2017, nr. 1.531D/2017, nr. 1.543D/2017, nr. 1.697D/2017 și nr. 1.874D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Metropolitan — S.R.L. din Ovidiu în dosarele nr. 5.032/212/2016/a1, nr. 5.036/212/2016/a1, nr. 4.137/212/2016, nr. 5.031/212/2016, nr. 28.878/212/2015, nr. 31.408/212/2015/a1, nr. 5.037/212/2016, nr. 31.410/212/2015/a1, nr. 4.136/212/2016/a1, nr. 8.023/212/2016/a1, nr. 28.384/212/2016/a1, nr. 28.390/212/2016/a1, nr. 28.385/212/2016/a1, nr. 28.313/212/2016 și nr. 28.386/212/2016/a1 ale Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Președintele Curții Constituționale, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.244D/2016, nr. 1.345D/2016, nr. 1.346D/2016, nr. 1.496D/2016, nr. 1.504D/2016, nr. 1.577D/2016, nr. 1.995D/2016, nr. 2.090D/2016, nr. 2.539D/2016, nr. 2.743D/2016, nr. 655D/2017, nr. 699D/2017, nr. 1.531D/2017, nr. 1.543D/2017, nr. 1.697D/2017 și nr. 1.874D/2017, pune în discuție, din oficiu, problema conexării acestora.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.345D/2016, nr. 1.346D/2016, nr. 1.496D/2016, nr. 1.504D/2016, nr. 1.577D/2016, nr. 1.995D/2016, nr. 2.090D/2016, nr. 2.539D/2016, nr. 2.743D/2016, nr. 655D/2017, nr. 699D/2017, nr. 1.531D/2017, nr. 1.543D/2017, nr. 1.697D/2017 și nr. 1.874D/2017 la Dosarul nr. 1.244D/2016, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat reglementează cu privire la o modalitate specifică de constatare a contravențiilor caracterizată prin celeritate, respectiv prin utilizarea unor mijloace tehnice specifice, care sunt menționate în procesul-verbal întocmit. Textul de lege criticat nu aduce atingere accesului liber la justiție, deoarece contravenientul poate contesta la instanța de judecată procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, beneficiind de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil și având posibilitatea de a solicita instanței verificarea mijloacelor tehnice prin care s-a constatat contravenția.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin sentințele civile nr. 5.985 din 10 mai 2016, nr. 5.960 din 10 mai 2016, nr. 7.736 din 16 iunie 2016, nr. 9.055 din 15 iulie 2016, nr. 966 din 27 ianuarie 2017 și încheierile din 14 iunie 2016, 14 iulie 2016, Încheierea civilă nr. 12.950 din 6 septembrie 2016, încheierile nr. 15.811 din 19 octombrie 2016, nr. 16.139 din 24 octombrie 2016, nr. 2.404 din 16 februarie 2017, nr. 4.817 din 22 martie 2017, nr. 5.292 din 29 martie 2017, Încheierea din 21 aprilie 2017, precum și Încheierea nr. 7.314 din 27 aprilie 2017, pronunțate în dosarele nr. 818/212/2016, nr. 5.032/212/2016/a1, nr. 5.036/212/2016/a1, nr. 4.137/212/2016, nr. 5.031/212/2016, nr. 28.878/212/2015, nr. 31.408/212/2015/a1, nr. 5.037/212/2016, nr. 31.410/212/2015/a1, nr. 4.136/212/2016/a1, nr. 8.023/212/2016/a1, nr. 28.384/212/2016/a1, nr. 28.390/212/2016/a1, nr. 28.385/212/2016/a1, nr. 28.313/212/2016 și nr. 28.386/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Metropolitan — S.R.L. din Ovidiu în cauze având ca obiect soluționarea plângerilor formulate împotriva proceselor-verbale de constatare a contravențiilor, întemeiate pe art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul arată că, potrivit textului de lege criticat, constatarea contravențiilor se face cu ajutorul mijloacelor tehnice la care face referire art. 1 alin. (1) lit. o) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, care definește mijloacele tehnice, dar nu se face nicio mențiune cu privire la obligația ca aceste mijloace tehnice să fie omologate și nici cu privire la obligativitatea ca acestea să fie identificate în mod expres în procesul-verbal întocmit. Nu există în lege nici mențiunea necesității omologării lor. Fiind vorba de „instrumente” prin care se realizează „acuzarea” în cadrul procedurii contravenționale, este vorba despre o veritabilă atingere adusă art. 21 din Constituție, fiind îngăduit accesul unui justițiabil la posibilitatea de a contesta în instanță orice fel de mijloc tehnic cu care este constatată contravenția. Nu poate fi vorba de un proces echitabil cât timp mijloacele tehnice utilizate de către agentul ce aplică sancțiunea nu sunt definite în mod clar. În cazul procedurii contravenționale, dreptul de a contesta legalitatea unui proces-verbal este garantat, plecând de la dreptul de a solicita instanței să pună în vedere organelor care au întocmit procesul-verbal să depună în scris dovezi privind omologarea sistemelor tehnice utilizate și garantarea faptului că acestea funcționau și erau utilizate de personal instruit la momentul constatării faptelor contravenționale. În situația contravențiilor la regimul rutier sau în aceea a contravențiilor care privesc activitatea de control a Inspectoratului de Stat pentru Controlul Transportului Rutier, atât legislația specifică, cât și practica instanțelor au arătat necesitatea ca în procesele-verbale să fie consemnate datele exprese ale mijloacelor tehnice utilizate, pentru ca, în situația contestării proceselor-verbale, să poată fi administrate probe, inclusiv expertiză. Potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, mijloacele tehnice utilizate, pe lângă faptul că nu sunt definite și identificate în mod expres și coerent, nu sunt menționate în mod clar în procesele-verbale, prezumându-se că acestea nu pot fi identificate și nici supuse unui control tehnic de către un specialist. În această situație, textul de lege criticat este neconstituțional în măsura în care mijloacele tehnice utilizate nu sunt bine definite și nu sunt identificate punctual.

11. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece neindicarea în mod concret a mijloacelor tehnice cu ajutorul cărora se realizează constatarea contravențiilor nu încalcă drepturile constituționale invocate de petent, în condițiile în care, în funcție de natura contravenției săvârșite, actul de constatare a contravenției va indica mijlocul tehnic utilizat pentru constatarea și înregistrarea contravenției, de la caz la caz. Persoana sancționată are dreptul de a se adresa instanței de judecată prin formularea unei plângeri contravenționale prin intermediul căreia să invoce toate mijloacele de apărare pe care le consideră pertinente și concludente și să propună probele pe care înțelege să le folosească în scopul combaterii celor reținute în procesul-verbal.

12. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere în dosarele nr. 1.244D/2016, nr. 1.345D/2016, nr. 1.346D/2016, nr. 1.496D/2016, nr. 1.504D/2016, nr. 1.577D/2016, nr. 1.995D/2016, nr. 2.090D/2016, nr. 2.539D/2016, nr. 2.743D/2016, nr. 655D/2017, nr. 699D/2017 și nr. 1.543D/2017, apreciind că excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate este neîntemeiată, pentru considerentele care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 217 din 9 mai 2013.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: „(1) *Constatarea contravențiilor se face cu ajutorul mijloacelor tehnice, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.*”

17. Curtea observă că denumirea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a fost schimbată în Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., prin art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2016 privind reorganizarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. și înființarea Companiei Naționale de Investiții Rutiere — S.A., precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 28 septembrie 2016.

18. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra textului de lege criticat s-a pronunțat prin Decizia nr. 306 din 9 mai 2017*), nepublicată la data soluționării prezentei excepții, reținând, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, constituie legea generală în materia constatării și sancționării contravențiilor, aceasta reglementând prin art. 2 alin. (1) posibilitatea ca prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului să se poată stabili și sancționa contravenții în toate domeniile de activitate.

20. Curtea a constatat că, prin specificul contravențiilor sancționate de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, respectiv

*) Decizia Curții Constituționale nr. 306 din 9 mai 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 8 septembrie 2017.

faptele de a circula fără rovinietă valabilă sau fără peaj valabil, legiuitorul a instituit reguli speciale. Astfel, constatarea contravențiilor se face cu ajutorul mijloacelor tehnice de către: inspectorii din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, prin intermediul terminalelor de interogare; poliția rutieră, prin intermediul terminalelor de interogare; personalul poliției de frontieră care își desfășoară activitatea în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României, prin intermediul terminalelor de interogare. De asemenea, constatarea se face și de către personalul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., desemnat anume, prin consultarea sistemului informatic de emiteri, gestiune, monitorizare și control al rovinietei (denumit în continuare *SIEGMCR*). Acest sistem informatic permite înregistrarea în format electronic a informațiilor privind achitarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere, gestiunea datelor privind vehiculele pentru care tarifele au fost achitate, monitorizarea și controlul achitării tarifului de utilizare și de trecere.

21. Curtea a observat că aplicarea sancțiunilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 se bazează, astfel, pe date obiective, obținute cu ajutorul unor mijloace tehnice, care, potrivit art. 1 alin. (1) lit. o) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, sunt definite după cum urmează: „*mijloace tehnice — echipamente ce permit verificarea achitării corespunzătoare a tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pentru un anumit vehicul. Acestea sunt: (i) terminale de interogare a bazei de date a SIEGMCR privind achitarea corespunzătoare a tarifelor pentru vehiculul verificat; (ii) sisteme de camere video, care pot fi fixe sau mobile, cu rolul de a identifica, în regim static ori dinamic, numărul de înmatriculare al vehiculului, în vederea interogării*

bazei de date a SIEGMCR cu privire la achitarea corespunzătoare a tarifelor pentru vehiculul verificat;”.

22. Referitor la critica privind încălcarea accesului liber la justiție, Curtea a reținut că, potrivit art. 10¹ din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției poate fi atacat în fața judecătorei de pe raza teritorială a căreia contravenientul domiciliază sau își are sediul, iar împotriva acestei hotărâri se poate formula apel, potrivit art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, cu ale cărei prevederi se completează Ordonanța Guvernului nr. 15/2002. Critica autorului privește încălcarea dreptului la un proces echitabil, prin faptul că „mijloacele tehnice” la care face referire art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 nu pot fi supuse expertizării. În ceea ce privește administrarea probelor, Curtea a observat că, potrivit art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Din sintagma „*administrează orice alte probe prevăzute de lege*”, precum și din faptul că, potrivit art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, dispozițiile acesteia se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, Curtea a reținut că, la solicitarea părților sau prin dispoziția instanței, se poate administra inclusiv proba cu expertiza, astfel încât susținerile autorului excepției nu pot fi primite.

23. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Metropolitan — S.R.L. din Ovidiu în dosarele nr. 818/212/2016, nr. 5.032/212/2016/a1, nr. 5.036/212/2016/a1, nr. 4.137/212/2016, nr. 5.031/212/2016, nr. 28.878/212/2015, nr. 31.408/212/2015/a1, nr. 5.037/212/2016, nr. 31.410/212/2015/a1, nr. 4.136/212/2016/a1, nr. 8.023/212/2016/a1, nr. 28.384/212/2016/a1, nr. 28.390/212/2016/a1, nr. 28.385/212/2016/a1, nr. 28.313/212/2016 și nr. 28.386/212/2016/a1 ale Judecătorei Constanța — Secția civilă și constată că prevederile art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale

În vederea asigurării armonizării politicilor de piață ale României cu principiile și mecanismele politicii agricole comune, având în vedere necesitatea adoptării de măsuri urgente de reglementare care privesc sfera de producere, depozitare și comerțul cu cereale,

luând în considerare prevederile art. 7 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1.185 al Comisiei din 20 aprilie 2017 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (UE) nr. 1.307/2013 și (UE) nr. 1.308/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește notificările către Comisia a informațiilor și documentelor, precum și de modificare și abrogare a mai multor regulamente ale Comisiei, prin care se instituie obligația ca statele membre să ia toate măsurile necesare pentru transmiterea către Comisia Europeană a informațiilor referitoare la prețurile produselor agricole, precum și celor referitoare la producție și piață,

având în vedere că recoltarea cerealelor este în curs de finalizare, lipsa unor astfel de prevederi înseamnă preluarea produselor fără negociere prin impunerea unor prețuri de achiziție sub costurile de producție estimate de fermieri ca minim acceptabile.

Ținând cont de faptul că în ultima perioadă a existat o stare conflictuală între cele două categorii de participanți pe piață, o nemulțumire a fermierilor creată de faptul că prețul oferit și condițiile în care se derulează relația cumpărător-vânzător nu reflectă în niciun fel valoarea produsului și importanța acestuia pentru sectorul agricol, situație ce a dus la rezilierea unor contracte,

având în vedere că în absența unei legislații la nivelul Uniunii Europene referitoare la contractele scrise, formale, statele membre pot decide, în conformitate cu legislația națională privitoare la contracte, că este necesar să se recurgă la astfel de contracte, sub rezerva respectării dreptului Uniunii Europene și, în special, a bunei funcționări a pieței interne și a organizării comune a piețelor,

pentru a asigura o dezvoltare viabilă a producției de cereale și a asigura astfel un nivel de viață decent producătorilor din spațiul rural, ar trebui consolidată puterea de negociere a acestora cu procesatorii, ceea ce ar duce la o distribuție echitabilă a valorii adăugate de-a lungul lanțului de vânzare.

Având în vedere particularitățile sectorului cereale și pentru a garanta că interesele tuturor părților sunt luate în considerare în mod adecvat și având în vedere necesitatea de a evita orice dezechilibru al pieței, este necesară instituirea unui contract-cadru de vânzare-cumpărare, care să prevadă condițiile de vânzare-cumpărare.

Ținând cont de necesitatea stabilirii urgente a unui mecanism de mediere între vânzător și cumpărător prin stabilirea unor relații contractuale echitabile, cu respectarea indicatorilor de calitate stabiliți, care reprezintă indicatori de plată, cu rolul de a demonstra că produsul obținut poate fi direcționat necondiționat către scopul propus,

se impun întărirea disciplinei și responsabilizarea partenerilor pe filiera de comercializare prin instituționalizarea utilizării unor proceduri de achiziție, depozitare și comercializare unitare, pentru a evita discriminarea, ceea ce va asigura un grad ridicat de predictibilitate a activității de valorificare a cerealelor.

Având în vedere necesitatea unei mai bune valorificări a producției de cereale, prin instrumentarea unor contracte-cadru care să permită siguranța valorificării eficiente a cerealelor de la fermier la procesator/comerciant, precum și conferirea unor prețuri echitabile pentru recuperarea cheltuielilor efectuate cu producția, cu atât mai mult cu cât preluarea la intervenție a cerealelor în situații de supraproducție nu este funcțională din cauza prețului stabilit la 101 euro/to, conform Regulamentului (CE) nr. 670/2009 al Comisiei din 24 iulie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce privește intervenția publică prin intermediul licitațiilor pentru achiziționarea grâului dur sau a orezului nedecorticat și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 428/2008 și (CE) nr. 687/2008,

având în vedere caracterul dinamic al sectorului și orientarea cu predilecție a fermierilor către o calitate superioară a cerealelor a căror comercializare se află în progres, se impune un sistem de asigurare a trasabilității producției cu respectarea unor obiective de calitate, precum și un minim de elemente potrivit Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului.

Luând în considerare că nepromovarea prezentului act normativ în regim de urgență poate avea consecințe nefavorabile asupra părților implicate în sectorul cereale, cu impact asupra bugetului sectorului agricol al României, și anume:

— imposibilitatea asigurării fluxurilor de informații corecte și concludente privind piața produselor agricole și alimentare prevăzute în anexele nr. I—III din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1.185, acest fapt generând riscul neangajării unor sume de către Uniunea Europeană;

— în absența unei legislații la nivel național referitoare la aceste contracte și, implicit, neutilizarea contractelor scrise formale în sectorul cerealelor ar duce la lipsa responsabilității operatorilor în alte sectoare, imposibilitatea efectuării unui control din partea autorităților fiscale în ceea ce privește prețul de vânzare și plata taxelor aferente, precum și la apariția anumitor practici comerciale neloiale;

— posibilitatea declanșării unei crize pe piața cerealelor prin creșterea producției și scăderea prețurilor, precum și prin lipsa unei predictibilități economice a fermierilor și operatorilor economici;

— distorsionarea piețelor agricole prin declanșarea unor crize mai ales în contextul embargoului impus de Federația Rusă asupra produselor agricole provenite din Uniunea Europeană;

— imposibilitatea calculării unor măsuri de sprijin pentru fermieri, atunci când aceștia sunt afectați de o perturbare gravă a pieței sau intră în faliment,

întrucât elementele prezentate constituie situații extraordinare și vizează interesele economice ale României pe termen scurt și mediu,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 27 februarie 2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 225/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) Organizația Interprofesională «Cereale și Produse Derivate din România», denumită în continuare *O.I.C.P.D.R.*”

2. La articolul 3, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Vânzarea cerealelor de către producătorii agricoli persoane fizice sau juridice, pe piața internă sau la export, se realizează pe baza contractelor de vânzare, al căror model se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea O.I.C.P.D.R., și a facturilor emise potrivit legii, iar în cazul persoanelor fizice care nu au obligația emiterii facturilor și desfășoară activități economice potrivit prevederilor Legii nr. 145/2014 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței produselor din sectorul agricol, cu modificările și completările ulterioare, a documentelor de valorificare reglementate de această lege, cu respectarea prevederilor art. 12 alin. (1).”

Art. II. — (1) Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale prevăzut la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 225/2006, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se emite în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, orice vânzare-cumpărare de cereale pe piața internă sau la export trebuie să facă obiectul unui contract scris între părți sau primii cumpărători trebuie să facă o ofertă scrisă de a contracta. Primii cumpărători sunt persoane fizice, persoane fizice autorizate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, și persoane juridice care achiziționează cereale de la producătorii agricoli în vederea consumului/procesării/comercializării acestora.

(3) Contractul de vânzare și/sau oferta de a contracta, prevăzute la alin. (2), încheiate între părți înainte de livrare, trebuie să îndeplinească condițiile și să conțină elementele prevăzute la art. 168 alin. (1) și (4)—(7) din Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului.

Art. III. — Contractele de vânzare încheiate pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 225/2006, cu modificările și completările ulterioare, înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență sunt supuse dispozițiilor legale în vigoare la data când acestea au fost încheiate în tot ceea ce privește încheierea, modificarea, interpretarea, efectele, executarea și încetarea acestora.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministrul finanțelor publice,

Ionuț Mișa

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleșcanu

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Cristian-Gabriel Winzer,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a comasării și reevaluării imobilelor înregistrate la pozițiile M.F.P. nr. 103582, 159337 și 159390, rezultând imobilul aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția Generală de Protecție Internă, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a schimbării unității de administrare, pentru o parte din imobilul rezultat la art. 1, conform datelor de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a comasării părții de imobil prevăzute la art. 2 cu imobilul aflat în domeniul

public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și înregistrat la poziția M.F.P. nr. 34159, conform datelor de identificare prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 8 noiembrie 2017.
Nr. 816.

ANEXA Nr. 1

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Direcției Generale de Protecție Internă,
rezultat în urma comasării și reevaluării**

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea	Persoana juridică ce administrează imobilul	Imobilele supuse comasării	Caracteristicile tehnice actualizate	Valoarea de inventar actualizată (lei)
159337	8.19.01	58-09	MAI — Direcția Generală de Protecție Internă CUI 12558583	103582	6 construcții C1 = suprafață construită 1.446 mp C2 = suprafață construită 283 mp C3 = suprafață construită 691 mp C4 = suprafață construită 386 mp C5 = suprafață construită 101 mp C6 = suprafață construită 2 mp 3 construcții ¹ Teren în suprafață totală de 26.921 mp CF nr. 225874 CF nr. 230321 CF nr. 230320	20.063.398,35
				159337		
				159390		

¹ Edificate pe partea de imobil preluată de Direcția Generală de Protecție Internă de la Ministerul Apărării Naționale prin Hotărârea Guvernului nr. 184/2013 și Hotărârea Guvernului nr. 454/2013, clasificate.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Direcția Generală de Protecție Internă, pentru care se actualizează inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a schimbării unității de administrare pentru o parte din acesta, în condițiile legii

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Unitatea de administrare de la care s-a transmis imobilul	Unitatea de administrare la care s-a transmis imobilul	Adresa imobilului	Caracteristicile tehnice ale părții care se transferă	Valoarea de inventar actualizată (lei)	Nr. MFP pentru partea de imobil care își schimbă unitatea de administrare
159337 (parțial)	8.19.01	58-09	Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Generală de Protecție Internă CUI 12558583	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră CUI 4193222	Municipiul București	Teren în suprafață de 1.170 mp CF 230321	489.038,27 ¹ lei	Se va comasa la numărul MFP 34159.

¹ Conform Procesului-verbal de reevaluare nr. 1.658.001/10.07.2017.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, rezultat în urma comasării

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea	Persoana juridică ce administrează imobilul	Imobilele supuse comasării	Valorile de inventar actualizate ale imobilelor care se comasează (lei)	Caracteristicile tehnice actualizate	Valoarea de inventar actualizată (lei)
34159	8.19.01	49-01	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră CUI 4193222	34159 CF 225021	130.558.375,03	C1 = suprafață construită 1.822 mp C2 = suprafață construită 4 mp C3 = suprafață construită 28 mp C4 = suprafață construită 39 mp C5 = suprafața construită 65 mp C6 = suprafață construită 24 mp Teren în suprafață de 9.282 mp	131.047.413,3
				Teren în suprafață de 1.170 mp CF 230321	489.038,27		

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Florin Vodiță din funcția
de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru
al prim-ministrului**

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. c), art. 19 și al art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florin Vodiță se eliberează din funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Roxana-Cezarina Bănică

București, 15 noiembrie 2017.
Nr. 682.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind stabilirea atribuțiilor domnului Radu Renga, inspector
guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Mediului prin Adresa nr. 5.765/GLG din 7 noiembrie 2017, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.437 din 8 noiembrie 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Radu Renga, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, este desemnat să îndeplinească atribuții ce intră în sfera de competență a Ministerului Mediului, la nivelul județului Vâlcea. Fișa de descriere a atribuțiilor și responsabilităților și a modului de raportare a activității desfășurate se stabilește prin ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului. Plata drepturilor salariale ale inspectorului guvernamental și a celorlalte drepturi aferente se realizează de către Secretariatul General al Guvernului, în condițiile legii, pe bază de pontaj și raport lunar de urmărire a indicatorilor punctuali ai activității pe care o desfășoară în teritoriu, aprobat de ordonatorul de credite și/sau reprezentantul Ministerului Mediului. Evaluarea anuală se realizează, în condițiile legii, pe baza raportărilor realizate în urma activității desfășurate.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Roxana-Cezarina Bănică

București, 15 noiembrie 2017.
Nr. 683.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Florin Vodiță în funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului și pentru desemnarea în calitate de conducător al Comitetului interministerial pentru coordonarea relațiilor României cu Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (O.C.D.E.)**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florin Vodiță se numește în funcția de secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului, până la data efectivă a trimiterii în misiune permanentă în străinătate, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 778/2017 privind numirea unui consul general, prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1, domnul Florin Vodiță, secretar de stat în cadrul Secretariatului General al Guvernului, este desemnat în calitate de conducător al Comitetului interministerial pentru coordonarea relațiilor României cu Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (O.C.D.E.).

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Roxana-Cezarina Bănică

București, 15 noiembrie 2017.
Nr. 684.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 229/2013 privind stabilirea componenței Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 19 lit. a) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Punctul 5 din anexa „Componența Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor” la Decizia prim-ministrului nr. 229/2013 privind stabilirea componenței Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 30 mai 2013, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„5. Costin Tudor — director al Direcției administrative, Secretariatul General al Guvernului”.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Roxana-Cezarina Bănică

București, 15 noiembrie 2017.
Nr. 685.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 69

din 9 octombrie 2017

Dosar nr. 2.003/1/2017

Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Daniel-Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Dana Iarina Vartires	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina-Elena Grecu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul sesizării este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 27⁴ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul Î.C.C.J.*).

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul Î.C.C.J.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 250/40/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 69 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la prevederile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările

ulterioare, în sensul de a lămuri ce fel de control poate efectua instanța de contencios administrativ asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar.”

Magistratul-asistent prezintă referatul, arătând că, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat hotărâri și/sau puncte de vedere, din analiza cărora rezultă că jurisprudența și opiniile juridice exprimate în legătură cu problema de drept supusă dezlegării sunt cvasiunitare; se arată, de asemenea, că a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor, actul fiind comunicat, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părților, dintre care numai reclamantul și-a exprimat punctul de vedere.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 22 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 250/40/2017, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 69 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 215/2001*), raportat la prevederile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 393/2004*), și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 176/2010*), în sensul de a lămuri ce fel de control poate efectua instanța de contencios administrativ asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar.”

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

2. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, la data de 23.01.2017, reclamantul, persoană fizică, în contradictoriu cu pârâta instituția prefectului județului Botoșani, a solicitat anularea Ordinului nr. 1 din 3 ianuarie 2017 emis de aceasta, precum și suspendarea executării actului contestat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cererii în anulare.

3. În motivarea cererii de chemare în judecată s-a arătat că prin actul contestat s-a constatat încetarea de drept a mandatului reclamantului — de primar al comunei M. și decăderea din dreptul de a exercita o funcție sau o demnitate publică dintre cele care fac obiectul prevederilor Legii

nr. 176/2010, pe o perioadă de trei ani de la data încetării de drept a mandatului.

4. La emiterea ordinului contestat s-a avut în vedere Raportul de evaluare al Agenției Naționale de Integritate nr. 14.953/G/II/03.04.2014, definitiv prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3.426 din 7.12.2016, prin care s-a constatat existența stării de incompatibilitate în ceea ce îl privește pe reclamant.

5. Reclamantul a susținut, în esență, că ordinul atacat este anulabil, întrucât încetarea de drept a mandatului și decăderea efectivă, prevăzute de art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, sunt sancțiuni juridice care nu trebuie aplicate în mod automat, ci în funcție de gravitatea faptelor și a actelor materiale care sunt incompatibile cu funcția exercitată, orice sancțiune juridică trebuind să fie rezultatul unei individualizări în funcție de gravitatea faptelor și proporțională cu această gravitate, iar faptele de incompatibilitate trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate care să justifice o atare sancțiune juridică.

6. Evocând hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în 30 martie 2004, în Cauza *Hirst contra Marea Britanie* (74.025/01), reclamantul a arătat că sancțiunea decăderii nu ar trebui aplicată în cazul unor fapte nesemnificative, dreptul de a fi ales fiind un drept fundamental esențial, care trebuie exercitat în conformitate cu dispozițiile art. 37 alin. (1) din Constituția României; nu poate fi justificat un sistem care aplică o privare de eligibilitate în mod global și obligatoriu tuturor aleșilor locali care au încălcat obligațiile legale privind conflictul de interese sau starea de incompatibilitate, indiferent de natura și gravitatea faptei, de circumstanțele reale sau personale.

7. Prin Încheierea din 28.04.2017, tribunalul a admis cererea reclamantului și a sesizat instanța de contencios constituțional cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (5), art. 20, art. 37 alin. (1) și art. 53 din Constituția României.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. *Legea nr. 215/2001:*

„Art. 69. — (...) (2) Mandatul primarului încetează de drept în condițiile legii statutului aleșilor locali, precum și în următoarele situații:

a) dacă acesta se află în imposibilitatea exercitării funcției datorită unei boli grave, certificate, care nu permite desfășurarea activității în bune condiții timp de 6 luni pe parcursul unui an calendaristic;

b) dacă acesta nu își exercită, în mod nejustificat, mandatul timp de 45 de zile consecutiv.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), prefectul, prin ordin, ia act de încetarea mandatului primarului.

(4) Ordinul prefectului poate fi atacat de primar la instanța de contencios administrativ în termen de 10 zile de la comunicare.

(5) Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă.”

9. *Legea nr. 393/2004:*

„Art. 15. — (...) (2) Calitatea de primar și, respectiv, de președinte al consiliului județean încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului în următoarele cazuri:

(...)

b) incompatibilitate;”

10. *Legea nr. 176/2010:*

„Art. 25. — (1) Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat că a emis un act administrativ, a încheiat un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese ori

starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta și dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

(2)*) Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează, potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.”

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

11. Reclamantul, reluând argumentele invocate în cererea de sesizare a Curții Constituționale, a susținut că instanța de judecată trebuie să realizeze un control real și efectiv de proporționalitate, și nu doar să se limiteze la simpla validare formală a unei aplicări automate și nediferențiate a unei sancțiuni juridice.

12. Evocând jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (Cauza C-189/01 *Jippes ș.a.*, Hotărârea din 12 iulie 2001 paragraful 81; Cauza C-558/07 *S.P.C.M. ș.a.*, Hotărârea din 7 iulie 2009, paragraful 41; Cauza C-379/08 și C-380/08 *ERG ș.a.*, Hotărârea din 9 martie 2010, paragraful 86; Cauza C-343/09 *Afton Chemical Limited*, Hotărârea din 8 iulie 2010, paragraful 45), reclamantul arată că principiul proporționalității impune ca, în toate cazurile, actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză, astfel încât, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare, iar inconvenientele cauzate prin aceasta nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate.

13. Principiul proporționalității impune existența unei legături perceptibile între sancțiune și comportament, fiind inacceptabil caracterul automat și nediferențiat al unei interdicții și lipsa oricărei analize a proporționalității din partea instanțelor (Cauza *Calmovici c. României*, Hotărârea din 1 iulie 2008, paragraful 153).

14. O interdicție globală care se aplică în mod automat, indiferent de natura sau gravitatea faptei și de situația personală, depășește marja de apreciere acceptabilă (Cauza *Hirst c. Regatului Unit*).

15. Conform principiului proporționalității, principiu integrat conținutului normativ al drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție, orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară, adică să nu depășească ceea ce este necesar pentru îndeplinirea scopului, și proporțională — corespunzătoare scopului urmărit (Curtea Constituțională — deciziile nr. 266 din 21 mai 2013; nr. 462 din 17 septembrie 2014; nr. 279 din 3 aprilie 2015).

16. Aplicând principiul proporționalității, trebuie reținut că dreptul la exercitarea mandatului este inclus în dreptul de a fi ales, care este un drept fundamental. Încetarea de drept a mandatului și interdicția de a nu mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului

* Prin Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, teza a doua din art. 25 alin. (2) a fost declarată constituțională, în măsura în care sintagma „aceeași funcție” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din lege.

reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă, scopul urmărit de legiuitor fiind unul legitim, respectiv asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale (Curtea Constituțională — Decizia nr. 562 din 12 iulie 2016).

17. Pârâta nu și-a exprimat punctul de vedere.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

18. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât chestiunea de drept este una veritabilă, vizând problema imposibilității instanțelor de judecată de a realiza un control total și efectiv asupra acestui tip de act administrativ — ordinul prefectului de constatare a încetării de drept, înainte de termen, a mandatului de primar, chestiunea este ridicată în cursul judecării în fața unui complet al tribunalului investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță [conform art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001], de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei, este nouă, nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nu este deja lămurită de instanța supremă, printr-o hotărâre pronunțată într-un recurs în interesul legii sau într-o altă cerere de hotărâre preliminară.

B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

19. Completul de trimitere a apreciat că instanța sesizată cu judecarea unei acțiuni formulate împotriva ordinului prin care prefectul ia act de încetarea, înainte de termen, a mandatului primarului nu poate exercita și un control de proporționalitate asupra sancțiunii, întrucât aceasta este prevăzută expres de legiuitor atât în conținutul art. 15 alin. (2) din Legea nr. 393/2004, cât și în conținutul art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010.

20. Prin urmare, instanța de judecată investită cu o astfel de cerere poate verifica doar legalitatea emiterii ordinului emis de prefect, exclusiv din punctul de vedere al îndeplinirii cerințelor de formă și al existenței/inexistenței unei stări de incompatibilitate constatate corespunzător și anterior emiterii actului de constatare a încetării de drept a calității de primar.

21. Referindu-se la jurisprudența Tribunalului Botoșani, completul de trimitere a menționat Sentința nr. 290 din 3.03.2017, prin care a fost respinsă, ca nefondată, cererea reclamantului, persoană fizică, formulată în contradictoriu cu pârâții Instituția Prefectului Județului Botoșani și prefectul județului Botoșani, având ca obiect anularea ordinului emis de acesta din urmă.

22. S-a reținut că intenția legiuitorului a fost aceea de a sancționa persoanele cu privire la care s-a constatat încălcarea regimului juridic privind incompatibilitățile, cum este cazul reclamantului, sancțiunea având două componente: eliberarea din funcție, conform art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004, și interdicția de a mai ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea de drept a mandatului.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

23. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată au comunicat hotărâri și/sau puncte de vedere referitoare la problema de drept supusă dezlegării, din analiza cărora rezultă că jurisprudența și opiniile juridice exprimate cu privire la această problemă sunt cvasiunitare.

24. Astfel, cvasitotalitatea instanțelor de judecată au apreciat că interpretarea dispozițiilor legale ce constituie obiectul sesizării trebuie făcută în sensul că instanța de judecată efectuează asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar exclusiv un control de legalitate, respectiv verifică dacă sunt incidente dispozițiile art. 69 alin. (4) din Legea nr. 215/2001 și dacă este dovedită situația prevăzută de art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004. Constatarea de către prefect și de către instanță a incompatibilităților se face în baza documentelor emise de autoritățile competente, respectiv Agenția Națională de

Integritate și, după caz, instanțele judecătorești, în cazul contestării actelor emise de agenție.

25. În acest sens s-au pronunțat, respectiv și-au exprimat opinia următoarele instanțe: Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal; Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (sentințele nr. 267 din 10.06.2014 și nr. 887 din 29.09.2014); Tribunalul Sălaj; Tribunalul Mehedinți; Tribunalul Bihor (Sentința nr. 2.225/CA/2016); Tribunalul Argeș — Secția civilă (Sentința nr. 377 din 18.04.2016); Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal; Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (Sentința nr. 290 din 3.03.2017, definitivă prin Decizia nr. 962 din 15.05.2017 a Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal); Tribunalul Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (Sentința nr. 474 din 6 iulie 2015); Curtea de Apel Brașov; Curtea de Apel Galați; Curtea de Apel Oradea; Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal (Decizia nr. 1.230/R-CONT din 10 iunie 2015); Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal (Decizia nr. 962 din 15.05.2017); Curtea de Apel Târgu Mureș; Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și Curtea de Apel Craiova.

26. În sprijinul acestei orientări s-a arătat că prefectul îndeplinește, în temeiul legii, o formalitate necesară în vederea asigurării funcționării autorității administrației publice, în condiții de imparțialitate. Ordinul emis de prefect, în exercitarea acestei atribuții legale, este un act administrativ de autoritate, cu caracter declarativ, iar nu constitutiv de drepturi subiective, în sensul că prin acesta se ia act de o situație juridică preexistentă, clarificându-se și definitivându-se astfel raporturi juridice stabilite anterior prin alte acte juridice.

27. Controlul instanței de judecată poate viza, în aceste condiții, strict cerințele de formă ale actului emis de prefect și existența situației expres prevăzute de lege, care justifică încetarea de drept a mandatului de primar.

28. Instanța de contencios administrativ efectuează, așadar, în limitele investiției sale, un control de legalitate în ceea ce privește existența situației premisă pentru emiterea ordinului prefectului, prin care se ia act de încetarea de drept, înaintea duratei normale, a mandatului de primar, respectiv rămânerea definitivă a raportului de evaluare privind încălcarea regimului juridic al incompatibilității [fie ca urmare a necontestării raportului în condițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, fie în ipoteza contestării raportului de evaluare la instanța de contencios administrativ conform dispoziției normative anterior menționate, ca urmare a rămânerii definitive/irevocabile a hotărârii judecătorești pronunțate în cauză].

29. Din economia dispozițiilor legale supuse interpretării rezultă că instanța de contencios administrativ nu poate exercita un control de proporționalitate a sancțiunii destituirii din funcție ca urmare a încetării de drept a calității de primar înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în caz de incompatibilitate, deoarece legea însăși prevede expres un atare efect fără a lăsa judecătorului de contencios administrativ posibilitatea de a avea o anumită marjă de apreciere prin utilizarea anumitor criterii. Pe de altă parte, se constată că dispozițiile legale ce fac obiectul sesizării nu instituie numai efectul încetării de drept a mandatului în această situație, ci și o sancțiune suplimentară, complementară, aceea a decăderii, materializată prin interdicția ocupării funcției de primar pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării din funcție. Or, și sub acest aspect, deși excedează controlului de legalitate al ordinului prefectului, prevăzut la art. 69 alin. (4) din Legea nr. 215/2001, legea însăși este cea care prevede sancțiunea în mod direct, fără posibilitatea de apreciere sub aspectul oportunității aplicării acesteia.

30. Într-o *opinie singulară*, neargumentată, Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal a considerat că instanța de contencios administrativ poate efectua

asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar un control atât asupra legalității, cât și asupra temeiniciei actului contestat (sentințele nr. 454 din 12.02.2014, nr. 12 din 7.01.2016, nr. 711 din 12.04.2017 și nr. 908 din 22.05.2017).

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

31. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, a fost admisă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010, constatându-se că acestea sunt constituționale, în măsura în care sintagma „aceeași funcție” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege.

32. De asemenea, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale supuse interpretării, stabilind că acestea sunt conforme cu prevederile Legii fundamentale, prin mai multe decizii, dintre care menționăm ca fiind relevante deciziile nr. 229 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 6 iulie 2017; nr. 175 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 10 iunie 2016; nr. 544 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 862 din 28 octombrie 2016; nr. 856 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 3 martie 2016; nr. 483 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014, și nr. 550 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 17 august 2015. S-a statuat de către instanța de contencios constituțional că:

33. „(...) prevederile legale supuse controlului de constituționalitate, instituind reguli privind constatarea încetării de drept a mandatului de primar, ca urmare a condamnării la o pedeapsă privativă de libertate nu conțin norme contrare nici dreptului fundamental de a fi ales. Astfel, referitor la dreptul de a exercita în mod netulburat funcția dobândită ca urmare a opțiunii electorale, se reține că acesta nu este un drept absolut, fiind protejat de prevederile Constituției atât timp cât se realizează cu respectarea condițiilor prevăzute de aceasta și de legi. (...) iar consecințele legale pe care nerespectarea condițiilor de exercitare a unei funcții le antrenează nu pot fi considerate o restrângere a exercițiului acelei funcții, astfel că nu poate fi reținută încălcarea prevederilor art. 37 din Constituție.” (Decizia nr. 229 din 6 aprilie 2017)

34. „(...) normele de lege criticate atribuie prefectului rolul de a «constata», respectiv de «a lua act» de încetarea mandatului de primar, în caz de incompatibilitate. Așadar, în acest caz, prefectul îndeplinește, în temeiul legii, o formalitate necesară în vederea asigurării funcționării autorității administrației publice, în condiții de imparțialitate, fără a fi pusă în discuție crearea unui raport de subordonare între primar și prefect. (...) Curtea constată că ordinul emis de prefect, în temeiul acestei atribuții legale, este un act administrativ de autoritate, cu caracter declarativ, iar nu constitutiv de drepturi subiective, în sensul că se ia act de o situație juridică preexistentă, clarificându-se și definitivându-se, astfel, raporturi juridice stabilite anterior, prin alte acte juridice. (...) atribuția legală exercitată de prefect, prin emiterea unui asemenea act administrativ, nu este de natură să creeze raporturi de subordonare între prefect și primar, neafectând prevederile art. 123 alin. (4) din Constituție, și nici nu modifică situații juridice preexistente, cum este în speță cea de incompatibilitate, stabilită prin alte acte juridice.” (Decizia nr. 175 din 29 martie 2016)

35. „(...) Legea nr. 393/2004 nu instituie reguli privind răspunderea disciplinară a primarului/președintelui consiliului județean, stabilind prin art. 55 că aleșii locali răspund, în condițiile legii, administrativ, civil sau penal, după caz, pentru faptele săvârșite în exercitarea atribuțiilor ce le revin. Astfel, sancțiunea încetării mandatului de primar/președinte al consiliului județean înainte de termen ca urmare a constatării stării de incompatibilitate reprezintă o sancțiune specifică

acestor funcții, distinctă de cele aplicabile în cazul stabilirii vreunei forme de răspundere disciplinară în cazul altor funcții, demnități sau activități desfășurate.” (Decizia nr. 856 din 10 decembrie 2015)

36. „(...) Curtea observă că aceste norme (art. 25 alin. 2 din Legea nr. 176/2010 — *n.r.*) instituie sancțiunea decăderii din dreptul persoanei eliberate sau destituite din funcție, ca urmare a săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de lege, de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor Legii nr. 176/2010, o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Această interdicție de 3 ani privește funcțiile sau demnitățile publice prevăzute de Legea nr. 176/2010, cu excepția celor electorale. În aceste condiții, Curtea reține că interdicția de a mai exercita, timp de 3 ani, o funcție sau o demnitate publică, cu excepția celor electorale, este o sancțiune cu natură juridică distinctă de pedeapsa complementară constând în interdicția temporară a exercitării unor drepturi, în speță drepturi electorale. Legea nr. 176/2010 vizează asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, domeniu ce nu poate fi supus prin analogie regimului juridic specific dreptului penal și sancțiunilor penale. Pe cale de consecință, Curtea constată că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii și nu contravine normelor constituționale privind dreptul de a fi ales și restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Limitele prevăzute de art. 37 din Constituție cu privire la exercitarea dreptului de a fi ales se referă la vârsta minimă a prezumtivului candidat, la capacitatea acestuia de a-și exercita dreptul de vot în condițiile art. 36 din Constituție, la condițiile prevăzute de art. 16 alin. (3) din aceasta cu privire la ocuparea funcțiilor și demnităților publice, civile sau militare, în condițiile legii, de către persoane care au cetățenia română și domiciliul în țară, precum și la categoriile de persoane prevăzute la art. 40 alin. (3), care nu pot face parte din partide politice (judecătorii Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, poliștii și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică).” (Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013)

37. „(...) stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul primarului, viceprimarului, primarului general, viceprimarului municipiului București, președintelui și vicepreședintelui consiliului județean, care exercită funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național, revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidentă în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii, de asigurare a imparțialității, protejare a interesului social și evitare a conflictului de interese.” (Decizia nr. 550 din 16 iulie 2015)

VIII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

38. Prin Adresa nr. 1.832/C/3.109/III-5/2017 din 10.08.2017, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

39. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile prevăzute de art. 519 din același cod pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

40. Examinând sesizarea, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, constată următoarele:

41. Înainte de cercetarea în fond a problemei de drept supuse dezlegării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să analizeze dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

42. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării, care trebuie îndeplinite cumulativ:

— existența unei chestiuni de drept; problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

— chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecății în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei; noțiunea de „soluționare pe fond” trebuie înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele (intră în această categorie hotărârile pronunțate într-un recurs în interesul legii și hotărârile preliminare).

43. În cauză se constată că sesizarea analizată nu întrunește toate cerințele legale menționate, întrucât nu ne aflăm în fața unei veritabile probleme de drept care să justifice declanșarea procedurii hotărârii prealabile.

44. Art. 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de „chestiune de drept”. În doctrină s-a arătat însă că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma juridică disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară. Chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5.10.2016).

45. Instanța de trimitere a apreciat că această condiție este îndeplinită, dar nu a indicat elementele concrete care fac ca dispozițiile legale analizate să fie susceptibile de interpretări diferite.

46. Mai precis, prin actul de sesizare se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție ca aceasta să se pronunțe cu privire la „interpretarea dispozițiilor art. 69 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, raportat la prevederile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, în sensul de a lămuri ce fel de control poate efectua instanța de contencios administrativ asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar”.

47. Art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 prevede următoarele: „(2) Calitatea de primar și, respectiv, de președinte al consiliului județean încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului în următoarele cazuri: (...)

b) incompatibilitate”.

48. De asemenea, art. 69 alin. (3)—(5) din Legea nr. 215/2001 reglementează procedura de constatare a acestei încetări de drept, prevăzând că „(3) (...) prefectul, prin ordin, ia act de încetarea mandatului primarului.

(4) Ordinul prefectului poate fi atacat de primar la instanța de contencios administrativ în termen de 10 zile de la comunicare.

(5) Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă.”

49. Normele legale citate sunt edictate în termeni clari și neechivoci, în sensul că încetarea înainte de termen a mandatului de primar, în caz de incompatibilitate, intervine de drept, iar prefectul, prin ordin, nu face altceva decât să constate faptul că a intervenit această situație. În consecință, prefectul nu dispune de nicio marjă de apreciere în exercitarea acestei atribuții și, implicit, nici instanța de judecată nu poate face aprecieri privind oportunitatea sancțiunii.

50. De altfel, normele legale în discuție au făcut obiectul mai multor excepții de neconstituționalitate, Curtea Constituțională confirmând, o dată în plus, această interpretare și eliminând orice posibilă îndoială în legătură cu sensul legii. Astfel, Curtea Constituțională a reținut, cu referire la situația încetării de drept a mandatului de primar, ca urmare a unei condamnări penale, considerentele fiind pe deplin aplicabile și în cazul încetării de drept a mandatului din cauza stării de incompatibilitate, că normele vizate „atribuie prefectului rolul de a constata, respectiv de «a lua act» de încetarea mandatului de primar, în anumite cazuri, expres prevăzute de lege, printre care și cel al condamnării, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate. Așadar, prefectul îndeplinește, în temeiul legii, o formalitate necesară în vederea asigurării funcționării autorității administrației publice, în condiții de imparțialitate, fără a fi pusă în discuție crearea unui raport de subordonare între primar și prefect și fără ca prefectul să se substituie unei instanțe judecătorești în îndeplinirea justiției. Ordinul emis de prefect, în exercitarea acestei atribuții legale, este un act administrativ de autoritate, cu caracter declarativ, iar nu constitutiv de drepturi subiective, în sensul că, prin acesta, se ia act de o situație juridică preexistentă, clarificându-se și definitivându-se, astfel, raporturi juridice stabilite anterior, prin alte acte juridice. Prin urmare, atribuția legală exercitată de prefect, prin emiterea unui asemenea act administrativ nu modifică situații juridice preexistente, cum este, în speță, cea de condamnare prin hotărâre judecătorească definitivă.” (Decizia Curții Constituționale nr. 544 din 12 iulie 2016, paragraful 16; în același sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 175 din 29 martie 2016, paragrafele 24 și 25).

51. Cât privește dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 se constată că acestea reglementează decăderea persoanei al cărei mandat a încetat, ca urmare a încălcării normelor privind conflictul de interese sau incompatibilitatea, din dreptul de a mai ocupa anumite funcții pentru o perioadă de trei ani. Articolul invocat este edictat după cum urmează: „Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate”.

52. Această sancțiune operează automat atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, fără a fi necesar un act de autoritate prin care să se constate intervenită decăderea. Norma legală are ca efect interdicția pentru persoana vizată de a ocupa o funcție dintre cele menționate în textul legii, această interdicție putând să îi fie opusă, în temeiul simplei declarări a stării de incompatibilitate, ori de câte ori persoana respectivă își manifestă intenția de a accede la o funcție de această natură, fără a mai fi necesar ca prefectul să se fi pronunțat cu privire la acest aspect. Faptul că în ordinul prin care prefectul constată că a încetat de drept mandatul de primar sunt enunțate aceste consecințe juridice este lipsit de relevanță, decăderea decurgând oricum din lege, independent de poziția prefectului cu privire la această sancțiune, iar instanța de judecată nu ar putea înlătura aceste consecințe pe criterii de oportunitate, întrucât ar încălca principiul separației puterilor în stat, substituindu-se puterii legislative.

53. Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, invocată de parte în fața instanței de fond, nu este relevantă, întrucât se referă la situații fundamentale diferite de cea din speță și, de altfel, nu s-a pus în cauză problema incidenței unei norme europene.

54. De asemenea, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată în litigiul de fond nu se referă la situații comparabile cu cea din speță. În Cauza *Calmanovici c. României* s-a pus problema prelungirii unei arestări preventive,

iar în Cauza *Hirst c. Regatul Unit* s-a apreciat că este disproporționată o măsură de restrângere a dreptului de vot aplicată în mod automat tuturor condamnaților la o sancțiune privativă de libertate, pe toată perioada executării pedepsei.

55. Or, în speță este vorba de încetarea mandatului de primar ca urmare a constatării unei situații nelegale imputabile persoanei (starea de incompatibilitate) și de interdicția de a mai ocupa funcții eligibile pe o perioadă de trei ani. Este afectat, așadar, dreptul de a fi ales, nu dreptul de a alege, restrângerea este limitată în timp și există o vădită legătură între fapta imputată și sancțiune. Este nerelevant faptul că încetarea de drept a mandatului și decăderea din dreptul de a mai ocupa funcții eligibile se aplică în mod automat pentru toate situațiile de incompatibilitate, opțiunea legiuitorului situându-se în marja de apreciere a statului, acesta fiind în drept să considere că, ori de câte ori au fost încălcate normele privind incompatibilitatea, persoana vinovată nu mai poate fi investită cu exercițiul autorității publice o perioadă limitată de timp.

56. În același sens, în Cauza *Naidin c. României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că o interdicție de ocupare a unei funcții publice aplicată în mod automat tuturor persoanelor cu privire la care s-a constatat că au avut calitatea de lucrători sau colaboratori ai fostei securități este conformă cu Convenția, inclusiv sub aspectul proporționalității.

57. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 250/40/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Interpretarea dispozițiilor art. 69 alin. (4) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la prevederile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările ulterioare, în sensul de a lămuri ce fel de control poate efectua instanța de contencios administrativ asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE CONTENCIOS

ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent,

Aurel Segărceanu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

